

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ P.**, bývajúcej v P., **2/ I.**, bývajúceho v B., **3/ I.**, bývajúcej v P., **4/ P.**, bývajúceho v P., **5/ M.**, bývajúceho X., všetkých zastúpených JUDr. M., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **M.**, IČO: X., zastúpenému JUDr. F., advokátom so sídlom v P., **o určenie, že vec patrí do dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 19 C 123/2007, o dovolaní žalobcov 1/ - 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2009 sp. zn. 1 Co 49/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1/ - 5/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 71,93 € trov dovolacieho konania na účet advokáta JUDr. F., vedený vo V., číslo účtu: X., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad rozsudkom z 23. októbra 2008 č.k. 19 C 123/2007-140 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že parcely vytvorené geometrickým plánom č. X. M. z 21. júna 2007, autorizačne overeným 21. júna 2007 I., úradne overeným 28. júna 2007 I. č. X., ktoré boli odčlenené z parciel č. X., X., X., X. v rozsahu pôvodnej parcely č. X. – lesné porasty vo výmere X. m², a to z parcely č. X. odčlenená parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m², z parcely č. X. odčlenená parcela č. X.9 – zastavané plochy vo výmere X. m², z parcely č. X. odčlenená parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m², z parcely č. X. odčlenená parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m² patria do dedičstva po nebohej O., rod. K., nar. X., ktorá zomrela X., naposledy bývajúcej v P. v podiele 1/2 a ktorou zároveň žiadali určiť, že parcely, ktoré sú predmetom konania taktiež v podiele 1/2 patria do dedičstva

po nebohej V., rod. K., nar. X., ktorá zomrela X., naposledy bývajúcej V.. Žalobcov 1/ - 5/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 146 072 Sk.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov rozsudkom z 20. mája 2009 sp. zn. 1 Co 49/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 917,44 €. Rozhodol tak majúc preukázané, že žalobcovia sa domáhajú určenia rozsahu dedičstva vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam vytvoreným geometrickým plánom č. X. z 21. júna 2007 na základe toho, že pôvodné vyvlastňovacie rozhodnutie vydané Mestským národným výborom V. z 21. marca 1979 pod č. X. je zmätočné najmä z dôvodu, že neobsahuje náležité právne zdôvodnenie vyvlastnenia, pričom sa opiera o ustanovenie zákona č. 87/1958 Zb., hoci v tom čase bol tento zákon už neplatný a platil zákon č. 50/1976 Zb., ktorý bližšie riešil otázky územného plánovania, stavebného poriadku a otázky týkajúce sa vyvlastnenia. Táto okolnosť sama osebe nemôže mať za následok určenie vlastníckeho práva právnych predchodkýň žalobcov vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam. Uvedenie zákona č. 87/1958 Zb. vo vyvlastňovacom rozhodnutí, hoci v tom čase už platil zákon č. 50/1976 Zb., nemôže mať za následok nulitnosť tohto individuálneho správneho aktu. Rozhodujúca je okolnosť, že týmto rozhodnutím boli predmetné nehnuteľnosti vyvlastnené, čím sa stali vlastníctvom štátu. Nápravy prípadných pochybení pri vyvlastnení (ktoré v predmetnom súdnom konaní preukázané neboli) podľa zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov sa žalobcovia nedomáhali. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na úspech žalovaného v konaní.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli žalobcovia dovolaním z dôvodu, že súdy napriek správne zistenému skutkovému stavu vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), rozsudok je tiež postihnutý vadami, pretože nemá náležitosti v zmysle § 157 O.s.p., čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Namietali, že odvolací súd zásadne pochybil, pokiaľ konštatoval, že použitie neplatného právneho predpisu vo vyvlastňovacom správnom akte a vydanie takéhoto správneho aktu v súlade s neplatným zákonom nemá za následok jeho neplatnosť, pokiaľ ním boli predmetné nehnuteľnosti vyvlastnené. Zastávali názor, že akékoľvek rozhodnutie orgánu štátu vydané podľa neplatného právneho predpisu nemôže zakladať akékoľvek práva pre ktorúkoľvek zo zúčastnených strán, pretože už samotná ústava konštatuje, že štátne orgány sú povinné konať

len v medziach zákona. Prijatím takého výkladu, že štát môže konať aj podľa neplatného právneho predpisu, pripustila by sa úplná anarchia, ktorá by štátu de facto umožňovala použiť historický právny predpis, ktorý platil v minulosti alebo len bude platiť na území Slovenskej republiky. Takýto výklad nemá oporu v slovenskom právnom poriadku, a keďže práve táto úvaha súdu bola dôvodom potvrdenia rozsudku súdu prvého stupňa krajským súdom, došlo k porušeniu zákonných práv žalobcov. Žiadali preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť. Uviedol, že pokiaľ žalobcovia namietajú, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dôvody nimi uvádzané sú iba opakovaním tých istých tvrdení a skutočností a boli produkované výlučne v snahe spôsobiť prieťahy v konaní. Zároveň požiadal aj o náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovoláním žalobcov je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť ich dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie žalobcov by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

V podanom dovolaní sa nenamieta, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p., existencia vady takejto povahy ani nevyšla najavo v dovolacom konaní. Prípustnosť tohto opravného prostriedku žalobcov preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobcovia vychádzali z názoru, že prípustnosť ich dovolania zakladá samo (nimi tvrdené) nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia, lebo súd pri právnom posudzovaní veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti. I keby teda tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich ale z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho

by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalobcov nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Procesnú prípustnosť dovolania žalobcov 1/ až 5/ by nebola spôsobilá založiť ani (prípadná) tzv. iná procesná vada konania, za dôsledok a vonkajší prejav ktorej sa považuje aj žalobcami namietaný nedostatok náležitostí odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 157 ods. 1 O.s.p. Inou vadou veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. sa rozumie procesná vada, ktorá nie je uvedená v § 237 O.s.p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie; takáto vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Z dôvodov vyššie uvedených odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolatelia neboli v dovolacom konaní úspešní. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), ktorý podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy dovolacieho konania vyčíslil vo vyjadrení k dovolaniu. Dovolací súd mu priznal náhradu trov spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval už v konaní pred súdmi nižších stupňov) za jeden úkon právnej služby poskytnutý vypracovaním písomného vyjadrenia k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 53,49 €. Tarifná odmena s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky) a s 19 % DPH predstavuje spolu 71,93 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2010

**JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková